

Győri Ítéltábla
Pf.IV.20.386/2011/8.szám

A Győri Ítéltábla a dr. D. Magyar László ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Szatmári Sándor ügyvéd által képviselt **I.r., II.r. és III.r., IV.r.**, a jogtanácsos által képviselt **V.r., VI.r., VII.r., VIII.r.**, dr. Szatmári Sándor ügyvéd által képviselt **IX.r. és X.r., XI.r. alperesek** ellen tisztességtelen piaci magatartásból eredő igény iránti perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2011. június 9. napján kelt 9.P.20.987/2008/107. sorszám alatti részítése ellen a felperes részéről 110. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

r é s z í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság részítéletét helybenhagyja.

Ez ellen a részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes módosított keresetében - egyéb igényei mellett - a Tpv. 2. §-ára hivatkozással jogsértés megállapítását kérte az I., II. és III.r. alperesek vonatkozásában arra hivatkozással, hogy az I-II.r. alperesek jogtalanul átjátszottak a felperes vagyonából a III.r. alperes részére műszaki berendezéseket, egyéb ingóságokat, készárú- illetve alapanyagkészletet, a III.r. alperes pedig mindezeket jogellenesen szerezte meg. Ugyancsak a jogsértés megállapítását kérte arra hivatkozással, hogy az I. és II.r. alperesek a felperes pénzeszközeit jogtalanul, illetve érvényes jogcím nélkül fizették ki az I.r. alperesnek, továbbá harmadik személyeknek, valamint a felperes által az irányadó időszakban kiszállított árukészlet ellenértékét az üzletfelektől jogellenesen a III.r. alperes javára szedték be.

A jogsértés megállapításán túl a Tpv. 86. §. (2) bekezdés e.) pontjára utalással az alperesek kártérítés megfizetésére való egyetemleges kötelezését kérte.

Másodlagosan, arra az esetre, ha a Tpv-re alapított jogsértés nem kerülne maradéktalanul megállapításra, úgy a kereset tárgyává tett alperesi magatartásra tekintettel a Ptk. 339. §-ában meghatározott jogcímen is fenntartotta kártérítési igényét.

Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. A Tpv-re alapított kereseti követelés tekintetében elévülésre hivatkoztak, de érdemben is vitatták a kereset megalapozottságát.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott részítéletében a felperesnek a 2010. augusztus 31. napján érkezett (59. sorszámú) kereset-kiegészítése szerinti I/2.a., b., 3., 4., 5., 7., 8.

pontban, a II/2.a., b., 3., 4., 5., 7., 8. pontban, valamint a III/1., 3. pontban írt keresetét az I., II. és III.r. alperesekkel szemben elutasította.

Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperesi társaságot "A" és az I.r. alperes alapították. Mindketten 1998-ig ügyvezetőnek is megválasztásra kerültek, megbízatásuk lejártát követően egy ideig a társaságnak ügyvezetője nem volt, 2001. április 14-i taggyűlésen került sor "A" 5 évre történő ügyvezetővé választására, e tisztségét ezen időpontra visszamenőleges hatállyal, 2006. december 16-án jegyezték be a cégnyilvántartásba. A II.r. alperes az I.r. alperes lánya és "A" házastársa volt, 1999. július 6-áig könyvelőként dolgozott a felperesnél. A társaság tagjainak egymás közti kapcsolata 1999-ben megromlott.

Az ítéleti tényállás szerint az I.r. alperes 2000. január 20-án a II.r. alperesnek ajándékozta üzletrészét. II.r. alperes 2001. április 14-én kizárásra került a felperesből.

Az I.r. alperes házastársa (a II.r. alperes édesanyja) 1999. június 27-én alapította meg a "B" Kft-t, azaz a III.r. alperest. A társaság ügyvezetője 2000. január 5-ig a II.r. alperes volt. A cég főtevékenysége megegyezett a felperes főtevékenységével.

A felperes 1994-től "B" néven hozta forgalomba az általa gyártott szörpöt.

A szörpgyártáshoz szükséges és a felperes tulajdonát képező vagyontárgyak egy része (16 db) 1999. szeptember 29-én az I. és IX.r. alperesek közreműködésével a III.r. alperes birtokába került, a Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.145/2010/5. számú ítéletével jogerőre emelkedett a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 9.G.40.049/2007/75. számú ítélete, mely a III.r. alperest a 16 db ingóság kiadására kötelezte. A jogerős határozat értelmében a felperes, a jelen per IX.r., valamint III.r. alperese között nem jött létre szerződés.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az I-II.r. alperesek - bár az erről felvett jegyzőkönyv 1999. október 27-i dátumú - ténylegesen 1999. október 23-án adták át a felperes könyvelési anyagát a felperesi törvényes képviselő részére, aki - az 1999. november 11-i feljelentése szerint - a könyvelési anyag átvételekor, annak áttanulmányozását követően észlelte a felperesi társaság eszközállományának jogellenes elidegenítését, a felperes vagyonának a III.r. alperes vagyonába való átmentését.

Az ítéleti tényállás szerint a felperes 2000. május 3-án kártérítés megfizetése iránt terjesztett elő keresetét az I. és II.r. alperesekkel szemben a tárgyi eszközök jogellenes elidegenítésére, a "C" Kft-vel kötött fiktív szerződés kapcsán való 1.100.000,-Ft-os jogellenes kifizetésre, 2.055.371,-Ft-nak az I.r. alperes általi jogellenes felvételére, továbbá a dolgozók III.r. alpereshez való átcsábítása és az üzleti titkok kiszolgáltatásaként megvalósuló I. és II.r. alperesi magatartásra hivatkozással. 2000. június 20-án az eredeti keresetét tartotta fenn, 2001. május 2-án pedig a keresetét a III.r. alperessel szemben kiterjesztette, majd 2001. május 30-án azt kizárólag az üzleti titok megsértésének megállapítása tekintetében tartotta fenn a III.r. alperes vonatkozásában.

A felperes a keresetét 2001. június 13-án terjesztette ki a III.r. alperessel szemben a Ptk. 341. §. (1) és (2) bekezdés, valamint a 84. §. (1) bekezdés b. és c. pontja alapján a jogsértés abbahagyására és egyéb jogkövetkezmények alkalmazására, valamint az I-III.r. alperesek kártérítés címén történő egyetemleges marasztalására.

A tárgyalás felfüggesztését, majd a Kiskőrösi Városi Bíróság és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság által a hatáskör hiányának megállapítására irányuló döntés meghozatalát követően a

Szegedi Ítéltábla a Pkk.III.20.372/2006/2. számú végzésével a Bács-Kiskun Megyei Bíróságot jelölte ki eljáró bíróságnak.

Az elsőfokú bíróság ítélete szerint a 2007. március 23-i tárgyaláson a felperes az I. és II.r. alperessel szemben 6.847.371,-Ft tőke és kamatai iránt tartotta fenn keresetét, míg a III.r. alperest összesen 10.000.000,-Ft vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni járulékaival együtt. A 2007. április 25-én érkezett felperesi beadvány pedig a 2007. december 13-i - a IV-XI.r. alperessel szembeni - kereset-kiterjesztéssel együtt már a felperes végleges keresetét foglalja magába, melyet a 2010. augusztus 31-i előkészítő iratában pontosított.

Az elsőfokú bíróság mindenekelőtt az I-III.r. alperesek elévülési kifogását bírálta el. Utalt arra, hogy a Szegedi Ítéltábla kijelölő határozatában foglaltaknak megfelelően a Tpvt. 2. §-ra alapítottan előterjesztett kereseteket ezen törvény alapján kell elbírálni, hisz a felperesi tényállítások szerint valamennyi cselekmény annak érdekében történt, hogy a felperest ellehetetlenítsék és a III.r. alperes működésének megalapozása megtörténhessen. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes másodlagosan - a Ptk-ra alapítva - előterjesztett keresetét is a Tpvt. alapján kell elbírálni.

A Tpvt. 88.§. (1) bekezdése a perindításra a tudomásszerzéstől kezdődő 6 hónapos elévülési és a magatartás tanúsításától számított 3 éves jogvesztő határidőt szab meg. A (2) bekezdés szerint, ha a kifogásolt magatartás azzal valósul meg, hogy valamely helyzetet, vagy állapotot nem szüntetnek meg, ezen határidők mindaddig nem kezdődnek meg, amíg a helyzet fennáll.

Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a Tpvt. 2. §-ára alapított igények 1999. szeptember 30-án, július 28-án, illetőleg 1999. októbertől decemberig tanúsított magatartáson alapulnak, így ezek tekintetében a tudomásszerzés időpontja az elévülési idő kezdő időpontja. A felperes képviselője a társaság könyvelési iratait 1999. október 23-án vette át, azok tartalmáról tudomást szerzett, erre figyelemmel a "C" Kft. részére 1999 szeptemberében kifizetett 1.100.000,-Ft, a szeptember 30-án az I.r. alperes részére kifizetett 2.055.371,-Ft tekintetében a keresetindítási 6 hónapos határidő 2000. április 23-án letelt, így a 2000. május 3-án előterjesztett kereset elkészt.

A Tpvt. 2. §-ára alapított további igények csak 2007. április 25-én kerültek előterjesztésre (ezeket a 2001. június 13-i és július 11-i kereset-kiterjesztések még nem tartalmazzák), ezzel pedig a 3 éves jogvesztő határidőből is kikészt a felperes. Az objektív keresetindítási határidő a kereset-kiterjesztés alapjául szolgáló magatartások tanúsításának időpontjától kezdődően eltelt.

Az objektív határidő jogvesztő, ez alól nem mentesíti a felperest az a körülmény sem, hogy a jelenlegi törvényes képviselő 2006. december 16-án nyert cégnyilvántartási bejegyzést. Az objektív határidő esetében a Ptk. 326. §. (2) bekezdésének alkalmazására nincs mód, bár 2006. december 16-ától ezen 3 hónapos határidő is már eltelt.

Kifejtette, hogy "A"-t az ügyvezetői tisztség cégnyilvántartásbeli hiányossága a kereset előterjesztésében nem akadályozta, ezt igazolják az egyéb peres eljárásokban való eljárását tanúsító okiratok (jegyzőkönyvek, ítéletek).

Az elsőfokú bíróság az annak megállapítására irányuló keresetet, hogy a III.r. alperes jogtalanul megszerezte a korábbi perrel érintett ítéletben megjelölt tárgyi eszközöket, arra

figyelemmel is megalapozatlannak ítélte, hogy jogerős ítélet a létre nem jött szerződés jogkövetkezményeként a III.r. alperest az ingóságok kiadására kötelezte, így a Pp. 123. §-a alapján a jogsértő magatartás megállapítására irányuló kereset előterjesztésének feltételei nem állnak fenn.

Az elsőfokú bíróság a fentiekén túl érdemben sem ítélte megalapozottnak az 1.100.000,-Ft "C" Kft. részére való kifizetésével, továbbá az I.r. alperes által 1999. szeptember 30-án felvett 2.055.371,-Ft-tal kapcsolatosan a Tptv. 2. §-ára alapított keresetet.

Felperes fellebbezésében elsődlegesen a részítéletnek a kereseti kérelemmel egyező tartalmú megváltoztatását, másodlagosan a hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint a részítélet megalapozatlan, a bíróság a tényállás megállapítása körében releváns tényeket és bizonyítékokat nem vette maradéktalanul figyelembe és az irányadó jogszabályokat tévesen értelmezte és tévesen alkalmazta.

A tényállás feltétlenül kiegészítésre szorul azzal, hogy 2001. május 30-án az I. és II.r. alperessel szemben indított per tárgyalása felfüggesztésre, 2001. október 10-én pedig "D" felperes részéről az I-III.r. alperesekkel szemben előterjesztett kereset a perbeli legitimáció hiánya miatt elutasításra került. A II.r. felperes (felperes neve) és a III.r. alperes közötti per tárgyalását is felfüggesztette a bíróság és a peres eljárás 2005-ben indult csak ismételten újra. Kiemelte, hogy a keresetindítás tekintetében nem az a releváns körülmény, hogy "A" akadályoztatva volt, hanem az, hogy a felperes akadályoztatva volt. Utóbbi pedig megállapítható, hisz 1998. decemberétől 2006. december 16-ig nem volt törvényes képviselője. Ez még akkor is igaz, ha a felperes nevében "A" jóhiszemű álképviselőként eljárva számos hatósághoz fordult. A keresetindítás tehát az akadályoztatás ideje alatt megtörtént, legfeljebb nem oly részletes keresettel, mint ahogy a legutóbbi keresetpontosítás tartalmazza. A sérelmezett magatartások köre, jellege, az érvényesített igények ténybeli és jogi alapjai már akkor is kifejezték azt, hogy a felperes milyen magatartásra alapítva, kikkel szemben, milyen igényt érvényesít. Bizonyos magatartások esetében a tudomásszerzéstől számított 3 év eltelt, de az is tény, hogy ezen idő alatt a peres eljárás felfüggesztés alatt állt. A Pp. 155. §. (1) bekezdése értelmében ezalatt a határidők megszakadtak és a felfüggesztés megszűnésétől a határidők újrakezdődtek.

Téves az ítélet azon álláspontja, amelyben érdemben sem ítélte megalapozottnak az egyes, ott megjelölt kereseti kérelmeket,

A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárási szabályt is sértett, amikor indítványa ellenére nem tette felolvasás útján a bizonyítás anyagává a felperes által megjelölt okiratokat, így különösen a könyvszakértői véleményeket, a tanúk kihallgatási és gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyveket.

Az I-III.r., valamint a IV., IX. és X.r. alperesek fellebbezési ellenkérelme a részítélet helybenhagyására irányult. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság kellően részletes tényállást állapított meg és abból helyes jogi következtetéseket vont le. A fellebbezés alapjául szolgáló álláspontot semmi nem bizonyítja, a tényállás olyan kiegészítését kéri a fellebbezés, amely az érdemi elbírálás tekintetében relevanciával nem bír. Az elsőfokú bíróság részletesen kimutatta az elévülésre vonatkozó határidőket, a jelen perben irányadó törvényi rendelkezés 3 éves jogvesztő határidőt állapított meg, ezért a felperes

akadályoztatása nem szolgálhat megfelelő hivatkozási alapként. Mindemellett utalt arra, hogy a felperes akadályoztatása sem állapítható meg, hiszen jelen perbeli igényét is benyújtotta és egyéb eljárásokat is kezdeményezett.

Mindezen túl alaptalan az a felperesi hivatkozás is, hogy már korábban, eredeti keresetében is érvényesítette a később megjelölt igényeit.

Téves a Pp. 155. §. (1) bekezdésére való hivatkozás, az abban foglaltak a Tpv-t-ben szabályozott rendelkezésekre nem terjednek ki.

Az ítéletben külön hivatkozott kifizetéseket illetően az elévülés szintén bekövetkezett. Mindemellett helytálló az az ítéleti megállapítás, hogy ezen követelések vonatkozásában károkozásra nem került sor.

Utaltak még arra, hogy a természetes személy alperesek nem versenytársak, ezért nem is tartoznak a Tpv-t. személyi hatálya alá.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

Az ítélet tábla mindenekelőtt kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság részítéletében a felperes 59. számú előkészítő iratával módosított keresetében I/2/a., b., 3., 4., 5., 7., 8., a II/2/a., b., 3., 4., 5., 7., 8., továbbá a III/1., 3. pontjaiban meghatározott igények tárgyában döntött. A részítélet felülbírálatakor az ítélet tábla is csupán ebben a körben foglalt és foglalhatott állást a felperes kereseti igényeiről.

Ennek során megállapította, hogy a részítélettel elbírált felperesi igények tekintetében az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, az igény elévülése tekintetében rendelkezésre álló peradatok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg, döntése az irányadó anyagi és eljárásjogi jogszabályi rendelkezések helyes alkalmazásán alapszik, indokaival túlnyomórészt az ítélet tábla is egyetértett.

Az elsőfokú bíróságnak a Tpv-t. 2. §-ára alapított kereseti kérelmek elbírálása körében az alperesek hivatkozására figyelemmel a Tpv-t. 88. §. (1) és (2) bekezdésében foglaltak - azaz a perindításra nyitva álló szubjektív és objektív határidő - kérdésében kellett elsődlegesen állást foglalnia. Ennek során a felperes többször módosított kereseti kérelmének, az azok alapjául megjelölt tényeknek és a felperes egyéb perbeli nyilatkozatainak a Pp. 3. §. (3) bekezdése szerinti értékelésével állapította meg, hogy - figyelemmel az egyes igények előterjesztésének időpontjára - a határidők elteltek.

A részítélettel elbírált kereseti kérelmek ténybeli alapjaként megjelölt magatartások jellegüknél fogva nem tartoznak a Tpv-t. 88. §. (2) bekezdése alá, tehát nem valamely helyzet vagy állapot fenntartásával valósultak meg. A 6 hónapos perindítási határidő a sérelmezett magatartásról való tudomásszerzéstől, míg a 3 éves objektív határidő a magatartás tanúsításától számítandó.

Az I. és II.r. alperessel szemben a I/2/a., b., 4. és 5. pontban, továbbá a II/2/a., b., 4., 5. pontban foglalt igények - a kérelem tartalmának a felperes szempontjából való legkedvezőbb elbírálása mellett - 2000. május 3-án előterjesztésre kerültek. Az igények alapjául megjelölt magatartások 1999. szeptember végéig lezajlottak. "A" - a nyomozás során 2000. március 3-án tanúként tett nyilatkozata szerint (53-53/2001.Bü. I.pld. 2. kötet - 1206/1999.Bü. 123-126. oldal) - a tárgyi eszközök elvitelét 1999. szeptember 29-én észlelte, a sérelmezett kifizetésekről, ügyletkötésekről pedig 1999. október 23-án (a könyvelési anyag átvételekor) tudomást szerzett. "A" ügyvezetői megbízatásának időtartama 1998-ban lejárt, és csak 2001.

április 14-én került újraválasztásra, ennek cégnyilvántartási bejegyzésére pedig - ezen időpontra visszaható hatállyal - 2006. december 16-án foganatosították. Ugyanakkor megállapítható, hogy "A" az ügyvezetői tisztségének lejártát (1998.) követően ténylegesen továbbra is a felperes képviselőjeként járt el, újabb megválasztásáig, illetve ennek cégnyilvántartási bejegyzéséig a felperes nevében több eljárást indított (peres eljárások, MSZH előtti eljárás stb.) és a felperes a tényleges gazdasági tevékenységét továbbra is "A" vezetésével folytatta (Pf.8.számú jegyzőkönyv). Mindezek alapján helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság akként, hogy a felperes a kereset előterjesztésében az ügyvezetői tisztség fenti körülményei miatt nem volt akadályoztatva, ugyanakkor a kifejtettek - szemben a fellebbezésben írtakkal - egyúttal azt a jogi következtetést is megalapozzák, hogy a 2000. május 3-án benyújtott kereseti kérelemben kifogásolt magatartásról való felperesi tudomásszerzés időpontjaként azt az időpontot kell irányadónak tekinteni, amikor azokról "A" tudomást szerzett.

Megállapítható tehát, hogy mind 1999. szeptember 29-étől, mind pedig 1999. október 23-ától számítandó 6 hónapos elévülési határidő a keresetindításig eltelt.

A fenti körben nem foghat helyt a felperesnek a Pp. 155. §. (1) bekezdésére való hivatkozása sem, hiszen ezen eljárásjogi rendelkezés kizárólag a már előterjesztett kereseti kérelemmel kapcsolatosan eredményezi a határidők megszakadását, nyilvánvalóan nem terjednek ki a tárgyalás felfüggesztésének eljárásjogi következményei azon kereseti kérelmekre, amelyek - előterjesztésük hiányában - nem is képezték az adott tárgyalás tárgyát. Emiatt helytálló az alperesi észrevétel is, hogy a felperes fellebbezésében etekintetben a tényállás olyan kiegészítését kéri, amely a jogvita érdemi elbírálása szempontjából relevanciával nem bír.

A III.r. alperessel szemben az 59. számú beadvány III/1. pontja alatt megjelölt követelés ténybeli alapjaként szolgáló magatartás tanúsításának idejére, és az arról való felperesi tudomásszerzés időpontjára irányadóak a fentebb kifejtettek, a III.r. alperessel szemben a 6 hónapos határidő elteltét követően, először 2001. május 2-án (Kiskőrösi Városi Bíróság P.20.322/2000/5. sz. jegyzőkönyv) terjesztett elő a felperes igényt.

A fentebb számba vett felperesi igények tekintetében tehát megalapozott az elsőfokú bíróságnak a 6 hónapos perindítási határidő elmulasztására alapított elutasító döntése.

A részítélettel elbírált további felperesi igények (I/7., 8., II/7., 8. és III/3. pont) előterjesztésére csupán 2007-ben került sor (a Bács-Kiskun Megyei Bírósághoz 2007. április 25-én érkezett P.21.524/2006/18. számú keresetpontosítással). Az alapul szolgáló magatartások 1999. év végéig befejeződtek, az igényérvényesítésig tehát a 3 éves objektív perindítási határidő eltelt, és - ahogy arra az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen utalt - objektív határidő esetében fel sem merülhet a Ptk. 326. §. (2) bekezdésének alkalmazása, tehát a határidő nyugvása.

A fentebb kifejtettek tekintetével a Tpv. 88. §. (1) és (2) bekezdésének, valamint a Legfelsőbb Bíróság 4/2003. PJE számú jogegységi határozatának megfelelő alkalmazásával határozott az elsőfokú bíróság a részítélettel elbírált felperesi kereseti kérelmek elutasításáról. A megalapozott döntés érdemét tekintve nem bír relevanciával az a körülmény, hogy az elsőfokú bíróság nem tette felolvasás útján az eljárás anyagává a felperes által (a 85. és 97. számú beadványában) megjelölt iratokat. Ezen eljárási

szabálysértés nem alapozza meg a részítelet Pp. 252. § (2) bekezdésén alapuló hatályon kívül helyezését.

Az irányadó bírói gyakorlat szerint az elévülési jellegű és az objektív jellegű keresetindítási határidő elmulasztása esetén a bíróság a keresetet érdemben nem bírálhatja el (BH 2006.220. számú döntés). Erre tekintettel nem volt helye az elsőfokú bíróság részéről az egyes - a határidők elmulasztása miatt egyébként már alaptalannak és elutasítandónak ítélt - kereseti igények érdemi elbírálásának. Emiatt az ítélet tábla az 59. számú felperesi előkészítő iratban I/4., 5., II/4., 5. és III/1.c. pontban meghatározott kereseti kérelmek további érdemi vizsgálatára vonatkozó elsőfokú ítéleti álláspontot, mint szükségtelent - annak érdemi felülbírlata nélkül - az ítélet indokolásából mellőzte.

Nem osztotta az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletében (10. oldal első és második bekezdés) kifejtett azon jogi álláspontot, hogy bizonyos felperesi kereseti tényállítások esetében a másodlagosan Ptk-ra alapított kereseti kérelmeket kizárólag a Tpv. alapján kell elbírálni. A Szegedi Ítélet tábla hivatkozott Pkk.III.20.372/2006/2. számú végzésében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság hatásköre megállapítása körében (a határozata 3. oldalán) nem a felperes valamennyi keresete, hanem az üzleti titoksértés, a jellegbitorlás és a tisztességtelen munkaerő-csábítás körébe vonható kereseti tényállítások és az erre alapított kereseti kérelmek tekintetében foglalt állást akként, hogy ezeket kizárólag a Tpv. irányadó rendelkezései szerint kell elbírálni. A Tpv-re alapított elsődleges kereseti kérelem alaptalansága nem zárja ki, hogy ugyanazon tényekre hivatkozással a Ptk. kártérítés szabályai (vagy a Gt. tagi, illetve vezető tisztségviselői felelősséget szabályozó rendelkezései) alapján a fél igényt érvényesítsen. Nem mellőzhető tehát a jogvita ilyen tartalmú érdemi elbírálása sem.

Az ítélet tábla a fentebb kifejtettekre figyelemmel az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján helyben hagyta. A perköltségben való határozathozatalt - a 4/2009. (XII.14.) PK vélemény 1. pontjában és annak indokolásában foglaltakra figyelemmel - a részíteletre figyelemmel (miként az elsőfokú bíróság) az ítélet tábla is mellőzte, hisz a részítelettel elbírált vitás kérdések és a még el nem döntött kérdések tartalmuk, jellegük és természetük folytán oly módon függenek össze, hogy csak a jogvita teljes körű elbírálásával egyidejűleg lehet állást foglalni a perköltség Pp. 75. §-ában meghatározott minden elemére (képviselési költség, szakértői díj, illetékköltség stb.) kiterjedően.

Győr, 2012. január 25. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.	Dr. Maurer Ádám sk.	Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: